

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Nadal Batle

Permeteu-me, molt humilment, sense anar al faristol, dir unes paraules, per recordar-me a mi mateix que he de ser breu i que la millor clausura d'aquest acte seria aquest magnífic poema lliçó o lliçó poema que el doctor ens ha fet conèixer i que a mi no m'agradaria tacar amb paraules que segurament mancaran de la gràcia i la qualitat de les del doctorand d'avui.

Però sí que voldria dir, i repetesc, molt breument, que és un exemple per a tots nosaltres que des del zero es pot arribar a l'infinit, i vull dir que des d'Eivissa es pot fer tot sense moure's d'Eivissa, i es pot viatjar sense fer-ho físicament. El localisme pot ser excessiu, però el cosmopolitisme unificador pot impedir la visió.

El senyor Marià Villangómez ens ha mostrat que ell no s'ha ajustat a un sol patró i que des d'Eivissa ha contribuït enormement a fer que la nostra cultura s'eixampli arreu i amb una qualitat, diria, de les millors dels poetes d'aquestes illes, entre les quals no ens coneixem gaire i ens hauríem de conèixer millor.

Voldria, per donar-li la benvinguda al Claustre, expressar el desig i la voluntat que la nostra universitat, que és la Universitat de totes les illes, sigui cada vegada més present a aquesta illa en la qual ens trobam avui. Segurament no hem fet tots els esforços necessaris perquè això sigui una realitat, però també, afortunadament, els desitjos d'adob són molt més grans que els desconhorts, i els errors del passat, sens dubte, són la lliçó per al futur.

Voldria donar les gràcies per l'hospitalitat que ha demostrat el Consell Insular d'Eivissa, per la resposta, jo crec que realment afalagadora, a la Universitat, perquè el senyor Marià Villangómez es mereix més que tot això, i per la presència de tots vostès aquí.

El senyor Marià Villangómez ha entrat al Claustre d'una manera formal ara, perquè ja fa molt de temps que hi era, així com hi és Eivissa sencera.

Moltes gràcies a tots.